

**РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВЛАДА**

Е

ПРИЈЕДЛОГ

**ЗАКОН
О РОКОВИМА ИЗМИРЕЊА НОВЧАНИХ ОБАВЕЗА
У ПОСЛОВНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА**

Бања Лука, март 2018. године

**ЗАКОН
О РОКОВИМА ИЗМИРЕЊА НОВЧАНИХ ОБАВЕЗА
У ПОСЛОВНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА**

Члан 1.

Овим законом уређују се рокови измирења новчаних обавеза у пословним трансакцијама и правне посљедице закашњења њиховог испуњења ради побољшања ликвидности код привредних субјеката у Републици Српској.

Члан 2.

(1) Одредбе овог закона не примјењују се на привредне субјекте над којима се води стечајни поступак и на субјекте код којих се спроводи поступак извршења или принудне наплате извршењем на новчаним средствима.

(2) Одредбе овог закона не примјењују се на финансијске институције: банке, осигуравајућа друштва, друштва за реосигурање, друштва која обављају послове лизинга, микрокредитна друштва, добровољни пензиони фонд, друштва за управљање инвестиционим фондовима, инвестиционе фондове, брокерска и дилерска друштва.

(3) На финансијске институције из става 2. овог члана одредбе овог закона примјењују се у случају када је ријеч о новчаним обавезама из пословних трансакција и уговорима који нису директно у вези са обављањем њихове дјелатности.

Члан 3.

(1) Новчане обавезе су, у смислу овога закона, новчане обавезе настале на основу:

1) уговора склопљених између привредних субјекта који се односе на испоруку добара или вршење услуга уз накнаду (у даљем тексту: уговор између привредних субјеката),

2) уговора склопљених између привредних субјеката и субјеката јавног права који се односе на испоруку добара, односно вршење услуга уз накнаду.

(2) Привредни субјекти су, у смислу овог закона, правна лица и предузетници.

(3) Субјекти јавног права су, у смислу овог закона, републички органи управе, управне организације, ванбуџетски фондови, јавне установе и јединице локалне самоуправе.

(4) На сва питања која нису уређена овим законом примјењују се прописи којима се уређују облигациони односи.

Члан 4.

(1) Уговором између привредних субјеката, као и привредних субјеката и субјеката јавног права не може се уговорити рок испуњења новчане обавезе дужи од 60 дана.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, може се уговорити и дужи рок испуњења новчане обавезе у случају да је дужник повјериоцу издао адекватно средство обезбјеђења.

(3) Средствима обезбјеђења из става 2. овог члана, у смислу овог закона, сматрају се банкарска гаранција која садржи клаузуле „неопозива“, „безусловна“, „наплатива на први позив без приговора“, као и мјенице авалиране од банке.

(4) Ако уговором међу субјектима из става 1. овог члана није уговорен рок за испуњење новчане обавезе, дужник је дужан да испуни новчану обавезу у року од 30 дана, а повјерилац није обавезан да га позове на испуњење.

Члан 5.

(1) Рок за испуњење новчане обавезе, у смислу овог закона, почиње тећи од:

1) дана када је дужник примио рачун или други одговарајући документ који представља захтјев за исплату (привремена ситуација, окончана ситуација и слично) од повјериоца који је испунио своју обавезу,

2) дана када је повјерилац испунио своју обавезу, ако није могуће са сигурношћу утврдити дан пријема рачуна или другог одговарајућег документа који представља захтјев за исплату,

3) од дана истека рока за преглед предмета обавезе, ако је уговором или законом прописан одређени рок за такав преглед, а дужник је примио рачун или други одговарајући документ који представља захтјев за исплату прије истека тог рока.

(2) Рок за преглед предмета обавезе из става 1. тачка 3) овог члана не може бити дужи од 30 дана од дана пријема предмета обавезе, осим ако је изузетно у оправданим случајевима уговорен дужи рок пријема предмета обавезе.

Члан 6.

Повјерилац у случају закашњења са испуњењем обавеза, у смислу овог закона, има право на затезне камате које се обрачунавају у складу са законом којим се прописује висина стопе затезне камате.

Члан 7.

Одредбе овог закона ни на који начин не умањују, ограничавају или искључују право повјериоца на накнаду штете због дужниковог кашњења, нити било које друго право у складу са законом којим се уређује област облигационих односа.

Члан 8.

Ништава је одредба уговора закљученог између субјеката из члана 3. став 1. овог закона ако је том одредбом:

1) искључено, ограничено или условљено право повјериоца на затезне камате у случају закашњења дужника са испуњењем новчане обавезе,

2) уговорен рок за издавање рачуна или одговарајућег захтјева за исплату, а који би утицао на продужење рока за испуњење новчане обавезе дуже од 60 дана,

3) уговорен рок испуњења новчане обавезе дужи од 60 дана, осим у случају изузетака прописаних овим законом,

4) уговорен период одгоде плаћања.

Члан 9.

(1) Уколико се у пословним трансакцијама између привредних субјеката и привредних субјеката и субјеката јавног права уговоре ануитетне уплате, одредбе о правним посљедицама из члана 6. овог закона примјењују се на сваки ануитет засебно.

(2) У случају из става 1. овог члана рок за измирење сваког појединачног ануитета не може бити дужи од рока из члана 4. овог закона.

Члан 10.

(1) Надзор над примјеном одредаба овог закона врши Министарство финансија.

(2) Инспекцијски надзор над примјеном одредаба овог закона које се односи на уговоре између привредних субјеката врши Пореска управа Републике Српске, а инспекцијски надзор над примјеном одредаба овог закона које се односе на уговоре између субјеката јавног права и привредних субјеката врши Министарство финансија путем буџетске инспекције.

(3) Министар доноси правилник којим се прописује начин и поступак вршења надзора, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 11.

(1) Новчаном казном од 5.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај дужник – субјекат из члана 3. ст. 2. и 3. овог закона који не испуни новчану обавезу у роковима одређеним овим законом.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ одговорно лице дужника.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ дужник – предузетник.

Члан 12.

Одредбе овог закона не примјењују се на облигационе односе који су настали прије ступања на снагу овог закона.

Члан 13.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број:
Датум:

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Недељко Чубриловић

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ
ПРИЈЕДЛОГА ЗАКОНА О РОКОВИМА ИЗМИРЕЊА НОВЧАНИХ ОБАВЕЗА
У ПОСЛОВНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА

I УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење Закона о роковима измирења новчаних обавеза у пословним трансакцијама садржан је у тачки 6. Амандмана XXXII, којим је замијењен члан 68. Устава Републике Српске, а којим је прописано да Република уређује и обезбјеђује својинске и облигационе односе и заштиту свих облика, правни положај предузећа и других организација, њихових удружења и комора, економске односе са иностранством, који нису пренесени на институције Босне и Херцеговине, тржиште и планирање.

Чланом 70. став 2. Устава Републике Српске прописано је да Народна скупштина Републике Српске доноси законе, друге прописе и опште акте.

II УСКЛАЂЕНОСТ СА УСТАВОМ, ПРАВНИМ СИСТЕМОМ И ПРАВИЛИМА НОРМАТИВНОПРАВНЕ ТЕХНИКЕ

Према Мишљењу Републичког секретаријата за законодавство број: 22.03-020-141/18 од 22. фебруара 2018. године, уставни основ за доношење овог закона садржан у Амандману XXXII на члан 68. тачка 6. Устава Републике Српске, према којој Република, између осталог, уређује и обезбјеђује својинске и облигационе односе, заштиту свих облика својине, правни положај предузећа и других организација. Такође, према члану 70. Устава Републике Српске, Народна скупштина Републике Српске доноси законе, друге прописе и опште акте.

Овај секретаријат је на Нацрт закона о роковима измирења новчаних обавеза у пословним трансакцијама, актом број: 22.03-020-444/17 од 11. јула 2017. године, дао позитивно мишљење, а Народна скупштина је Нацрт закона усвојила на 21. редовној сједници, одржаној 13. септембра 2017. године.

Разлози за доношење овог закона садржани су у потреби побољшања ликвидности економског система Републике Српске, те убрзања протока новчаних средстава, што смањује потребну количину новца у оптицају.

Најзначајније разлике између Нацрта и Приједлога закона, које су резултат скупштинске расправе, огледају се у томе да је допуњена одредба којом се прописују субјекти на које се овај закон примјењује, тако да се на финансијске институције одредбе овог закона примјењују само у случају када се ради о новчаним обавезама из пословних трансакција и уговорима који нису директно у вези са обављањем њихове дјелатности. Поред наведеног, прецизирана су и средства обезбјеђења, тако да се поред већ прописаних, адекватним средством обезбјеђења, у смислу овог закона, сматра и мјеница авалирана од банке.

Обрађивачу су дате одређене сугестије које су се односиле на побољшање, односно прецизирање формулација Приједлога, као и њихово усклађивање са Правилима за израду закона и других прописа Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 24/14).

Будући да је Републички секретаријат за законодавство утврдио да је овај приједлог усклађен са Уставом, правним системом Републике и Правилима за израду закона и других прописа Републике Српске, мишљења смо да се Приједлог закона о

роковима измирења новчаних обавеза у пословним трансакцијама може упутити даље на разматрање.

III УСКЛАЂЕНОСТ СА ПРАВНИМ ПОРЕТКОМ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

Према Мишљењу Министарства за економске односе и регионалну сарадњу број: 17.03-020-570/18 од 1. марта 2018. године, а након увида у прописе Европске уније и анализе одредаба Приједлога закона о роковима измирења новчаних обавеза у пословним трансакцијама, установљено је да право ЕУ садржи обавезујуће изворе који су релевантни за предмет уређивања достављеног приједлога, због чега у Изјави о усклађености стоји оцјена „дјелимично усклађено“.

Материју Приједлога, у дијелу примарних извора права ЕУ, уређује Уговор о функционисању Европске уније, Трећи дио – политике и унутрашње дјеловање Уније, Наслов VII – Заједничка правила о конкуренцији, опорезивању и усклађивању законодавства, Поглавље 3 – Усклађивање законодавства, члан 114. (*Treaty on the Functioning of the European Union, Part Three- Policies and Internal Actions of the Union, Title VII – Common rules on competition, taxation and approximation of laws; Chapter 3 – Approximation of laws, Article 114.*)

У дијелу секундарних извора права ЕУ, предлагач је вршио транспозицију одредаба Директиве 2011/7/EU Европског парламента и Савјета од 16. фебруара 2011. године о спречавању кашњења плаћања у комерцијалним трансакцијама (*Directive 2011/7/EU of the European Parliament and of the Council of 16 February 2011 on combating late payment in commercial transactions*).

Из предметне директиве, предлагач је преузео одредбе члана 1. које прописују предмет и подручје примјене, а циљ исте је сузбијање закашњелих плаћања у пословним трансакцијама да би се осигурало уредно функционисање унутрашњег тржишта ЕУ, те подстакла конкурентност привредних субјеката, нарочито малих и средњих предузећа. Наведене одредбе транспоноване су чл. 1. и 2. Приједлога.

Дефиниције појмова „*пословне трансакције*“, „*јавног тијела*“ и „*привредног субјекта*“, садржане у члану 2. Директиве, преузете су на начин утврђен у члану 3. Приједлога закона.

Одредбе чл. 3. и 4. Директиве прописују, у посебно утврђеним условима, обавезу плаћања затезне камате на закашњела плаћања у пословним трансакцијама између привредних субјеката односно привредних субјеката и субјеката јавног права. Наведене одредбе, прописују и временске рокове плаћања у пословним трансакцијама између поменутих субјеката, који према одредбама Директиве, не могу бити дужи од 60 дана. Наведене одредбе предлагач је транспоновао чл. 4, 5. и 6. Приједлога.

Одредбе члана 5. Директиве прописују обавезу и рокове плаћања затезне камате у случају прекорачења рокова плаћања у пословним трансакцијама у ситуацијама када временски распоред плаћања предвиђа плаћање у ратама (ануитетима). Ове одредбе предлагач је транспоновао чланом 9. Приједлога.

Примјери преузимања одредаба из наведене директиве, садржани су у Упоредном приказу усклађености Приједлога закона о роковима измирења новчаних обавеза у пословним трансакцијама, са правном тековином Европске уније и правним актима Савјета Европе.

Напомињемо да ће доношење овог закона, допринијети испуњавању обавеза из члана 70. ССП-а, које се односе на обавезу усклађивања домаћег законодавства са правном тековином Европске уније.

IV РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Неликвидност привредних субјеката је један од израженијих изазова у економији Републике Српске. Према релевантним подацима, међусобна потраживања привредника, укупан дуг, као и број рачуна у блокади константно расту.

Међутим, неликвидност свакако није узрок, већ посљедица структурних проблема у привреди и јавном сектору Републике Српске. Није риједак случај да привредни субјекти Републике Српске имају значајне издатке за непословне сврхе, док приоритетне потребе остају, углавном неподмирене, а најчешће су то порези и доприноси. Веома је важно знати да Републици Српској и Босни и Херцеговини недостају механизми из монетарног система за отклањање узрока неликвидности.

Несавјесни привредни субјекти, уговарајући изузетно дуге рокове плаћања условљавају не само своје добављаче, већ и цјелокупно друштво, будући да представљају генератор неликвидности која се, захваљујући њиховом неодговорном понашању, шири у концентричним круговима, махом међу малим и средњим предузећима, чиме им отежава, односно онемогућава нормално пословање. Укратко, дугови „гуше“ посао, посебно малим и средњим предузећима која немају довољно средстава да издрже дуге рокове наплате потраживања.

Наиме, одредбе Закона о облигационим односима почивају на начелима аутономије воље, а то значи да су стране у облигационим односима слободне, у границама принудних прописа, јавног поретка и добрих обичаја, да своје односе уреде по својој вољи. Самим тим, уговорне стране имају могућност да уговарају изузетно дуге рокове плаћања, а то неријетко угрожава ликвидност привредних субјеката. Да би се спријечило да пословни субјекти злоупотребљавају ове одредбе Закона о облигационим односима, предложеним законом прописују се рокови измирења новчаних обавеза између пословних субјеката, као и пословних субјеката и субјеката јавног права, који не могу бити дужи од 60 дана. Поред тога, Законом се уређују и посљедице закашњења извршења уговорних обавеза: затезне камате и прекршајне казне.

Усвајање Закона би утицало на повећање брзине оптицаја новца, а то је у ситуацији изражене неликвидности неопходно, узимајући у обзир законитост која важи у монетарној економији, а која се односи на чињеницу да повећана брзина оптицаја новца смањује потребну количину новца у оптицају. У том смислу, главни циљеви предложеног закона су побољшање ликвидности економског система, транспарентност у пословању, уз елиминисање могућих изазова приликом наплате потраживања.

Народна скупштина Републике Српске је на 21. редовној сједници, одржаној 13. септембра 2017. године, усвојила Нацрт закона о роковима измирења новчаних обавеза у пословним трансакцијама.

Предложени текст Закона одговара усвојеном тексту Нацрт закона.

V ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОЖЕНИХ РЈЕШЕЊА

Чланом 1. Закона о роковима измирења новчаних обавеза у пословним трансакцијама дефинише се предмет уређивања овог закона, а то су рокови испуњења новчаних обавеза и правне посљедице закашњења са испуњењем. Дефинише се и циљ Закона, као сузбијање закашњења са испуњењем новчаних обавеза.

Чланом 2. утврђено је да се одредбе овог закона не односе на привредне субјекте код којих је отворен стечајни поступак, јер је стечајни поступак посебан вид пословања и управљања привредним друштвом, посебно зато што привредни субјект није у могућности да измирује своје обавезе, због чега и јесте у поступку стечаја. Такође, одредбе овог закона не односе се на финансијске институције, осим за новчане обавезе из пословних трансакција и уговора који нису директно у вези са обављањем њихове дјелатности.

Чланом 3. утврђени су појмови новчаних обавеза у смислу одредаба овог закона и који су то субјекти на које се односе одредбе овог закона. То су субјекти који учествују у комерцијалним трансакцијама у пословању у Републици Српској, и то привредни субјекти који су правна лица (привредна друштва) и предузетници (физичка лица), те субјекти јавног права под којима се сматрају републички органи управе, управне организације, ванбуџетски фондови, јавне установе, јавна предузећа у Републици Српској, као и локалне заједнице у Републици Српској.

Чланом 4. уређује се обавезност уговарања рокова за испуњење новчаних трансакција између привредних субјеката и субјеката јавног права и дужина тих рокова. Предложен је рок од 60 дана за уговоре између привредних субјеката уколико потраживање није обезбијеђено, а уколико је обезбијеђено банкарском гаранцијом или мјеницом авалираном од банке, код којих уговора се може одредити и дужи рок испуњења новчаних обавеза. Овакво опредјељење је оправдано управо због тога што је код потоњих, потраживање обезбијеђено најсигурнијим средствима обезбјеђења. Овај члан садржи и одредбу којом се уређује да, уколико рок за испуњење новчаних обавеза није уопште уговорен, сматра се да је тај рок 30 дана.

Чланом 5. уређује се моменат када рок за испуњење новчаних обавеза почиње, а то је: 1) до дана када је дужник примио рачун или други одговарајући документ који представља захтјев за исплату (документи могу бити привремена ситуација, окончана ситуација и слични документи), уколико је повјерилац претходно измирио своју обавезу, 2) од дана када је повјерилац испунио своју обавезу, ако није могуће са сигурношћу утврдити дан пријема рачуна или другог одговарајућег документа који представља захтјев за исплату и 3) од истека рока за преглед предмета обавезе ако је уговором или законом прописан одређени рок за такав преглед, а дужник је примио рачун или други одговарајући документ који представља захтјев за исплату прије истека тог рока.

Чланом 6. прописују се посљедице дужниковог кашњења са испуњењем новчане обавезе у смислу прописивања затезне.

Члан 7. садржи општу одредбу о примјени института облигационог права у односу на предмет уређивања овог закона, односно садржи јасну одредбу да ниједна одредба овог закона не може ограничити, нити умањити право на накнаду штете.

Чланом 8. прописују се случајеви у којима су поједине одредбе уговора ништаве. Према општем правилу Закона о облигационим односима, ништаве су одредбе уговора које су супротне императивним нормама, јавном поретку и добрим обичајима. Овим чланом утврђено је да су ништаве одредбе уговора којим се супротно одредбама овог закона искључује, ограничава или условљава право повјериоца на камате, као и одредбе којима се уговара рок за издавање рачуна или одговарајућег захтјева за исплату, као и да су ништаве одредбе којима се уговарају дужи рокови од рокова прописаних овим законом.

Чланом 9. уређени су рокови и обавезе приликом уговарања испуњења у ануитетима, па је тако прописано да у том случају рок сваког појединог ануитета не може бити дужи од 60 дана, а да правне посљедице неиспуњења из овог закона наступају појединачно за сваки ануитет.

Чланом 10. прописује се да надзор над примјеном одредаба овог закона врши Министарство финансија, а Пореска управа Републике Српске врши инспекцијски надзор код уговора између привредних субјеката, док инспекцијски надзор над примјеном одредаба овог закона код уговора између привредних субјеката и субјеката јавног права врши Министарство финансија путем буџетске инспекције. Овим чланом прописује се и обавеза доношења подзаконског акта о начину и поступку вршења надзора.

Чланом 11. прописују се прекршаји учињени повредом овог закона и новчане казне за учињени прекршај за повреду одредаба овог закона.

Чланом 12. прописује се да се одредбе овог закона неће примјењивати на облигационе односе који су настали прије ступања на снагу овог закона.

Чланом 13. одређује се ступање на снагу овог закона, а то је осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

VI РАЗЛИКЕ ПРИЈЕДЛОГА У ОДНОСУ НА УСВОЈЕНИ НАЦРТ ЗАКОНА

Народна скупштина Републике Српске је на 21. редовној сједници, одржаној 13. септембра 2017. године, разматрала и усвојила Нацрт закона о роковима измирења новчаних обавеза у пословним трансакцијама.

У оквиру расправе о предметном Нацрту закона дате су примједбе, односно приједлози за побољшање текста закона, а који се односе на:

- прецизирање одредбе члана 8. став 1. у смислу да ли се члан 8. Нацрта закона односи и на уговоре о кредиту јер се у тим уговорима често уговарају грејс-периоди и одгођено плаћање,
- прецизирање одредаба члана 4. ст. 2. и 3. Нацрта закона у смислу њиховог усаглашавања са Законом о извршном поступку у вези са извршношћу исправе,
- прецизирање одредаба Нацрта закона на начин да се фактурама да својство извршне исправе,
- хармонизовање одредаба Нацрта закона са законом у Федерацији БиХ којим се уређује иста материја.

Од горенаведених примједба уважени су сљедећи приједлози:

- члан 2. овог закона допуњен је новим ст. 2. и 3. којима је прописано да се одредбе овог закона не односе на пословне трансакције и уговоре финансијских институција који су директно у вези са обављањем њихове дјелатности (кредите, уговоре о лизингу и слично),
- из члана 4. ст. 2. и 3. брисане су ријечи: „извршна исправа“, те је прецизирано да дужник повјериоцу издаје адекватно средство обезбјеђења. Став 3. допуњен је тако да се адекватним средством обезбјеђења у смислу овог закона сматра и мјеница авалирана од банке.

Примједбе и приједлози који нису прихваћени односе се на:

- предметним законом уређују се рокови измирења новчаних обавеза у пословним трансакцијама и правне посљедице закашњења њиховог испуњења ради побољшања ликвидности код привредних субјеката у Републици Српској (члан 1), док се за рокове дуже од 60 дана прописују инструменти обезбјеђења највишег степена. Давање фактури снагу извршне исправе није предмет овог закона већ Закона о извршном поступку,
- што се тиче хармонизације са одредбама закона који уређује исту материју у Федерацији БиХ, предложени закон у највећем дијелу, односно у битним и основним елементима одговара нормама којима се ова материја уређује у Федерацији БиХ.

VII ПРОЦЈЕНА УТИЦАЈА ЗАКОНА, ДРУГИХ ПРОПИСА И ОПШТИХ АКТА НА УВОЂЕЊЕ НОВИХ, ИЗМЈЕНУ ИЛИ УКИДАЊЕ ПОСТОЈЕЋИХ ФОРМАЛНОСТИ КОЈЕ ОПТЕРЕЂУЈУ ПРИВРЕДНО ПОСЛОВАЊЕ

Увидом у спроведени процес методологије кратке процјене утицаја прописа на Приједлог закона о роковима измирења новчаних обавеза у пословним трансакцијама, Министарство за економске односе и регионалну сарадњу у мишљењу број: 17.04-020-572/18 од 2. марта 2018. године констатује сљедеће:

- Доношење закона предвиђено је у Приједлогу програма рада Владе Републике Српске и Народне скупштине Републике Српске за 2018. годину.
- Обрађивач је правилно анализирао постојеће стање и дефинисао проблем, те је саставни дио „Разлога за доношење или измјену и/или допуну закона“.
- Обрађивач је правилно дефинисао циљеве који се желе постићи доношењем закона.
- Обрађивач је правилно спровео процес консултација.

Код утврђивања опција за рјешење проблема, обрађивач је навео да је анализом стања утврђено да нису постојале друге опције за превазилажење конкретне ситуације.

У вези са утицајем на пословно окружење, обрађивач је навео да ће предложени закон имати позитиван утицај на субјекте који послују на територији Републике Српске, јер ће истима омогућити несметано пословање. Наиме, прописивињем рокова измирења новчаних обавеза у пословним трансакцијама који не могу бити дужи од 60 дана, спријечиће се несавјесни привредни субјекти да уговарају изузетно дуге рокове плаћања и отежавају пословање других субјеката, нарочито малих и средњих предузећа, која немају довољно средстава да издрже дуге рокове наплате потраживања. Осим тога, предложено рјешење утицаће на приступ финансирању, јер ће се повећањем брзине оптицаја новца обезбиједити довољна количина новца у оптицају. Такође, предложеним рјешењем се ограничава дужина располагања новчаним средствима, сузбијају кашњења са испуњењем новчаних обавеза и омогућава редовно измирење осталих обавеза, што доприноси побољшању ликвидности економског система и транспарентности у пословању привредних субјеката.

Што се тиче утицаја на јавни буџет, обрађивач је навео да за спровођење овог закона нису потребна додатна средства. Финансијска средства неопходна за спровођење овог закона ће бити обезбијеђена прерасподјелом постојећих ресурса унутар Министарства финансија и Пореске управе Републике Српске. Предложеним рјешењем ће се омогућити уреднија наплата потраживања и подмирење пореза и доприноса, те се може очекивати позитиван утицај на јавне буџете.

У вези са утицајем на здравствени и социјални статус грађана, обрађивач је навео да се може очекивати позитиван утицај на здравствени и социјални статус грађана, будући да се прописивањем рокова измирења новчаних обавеза између пословних субјеката, као и пословних субјеката и субјеката јавног права скраћује интервал у којем се мора вршити обрачун и исплата дохотка и давања из дохотка и повећава степен сигурности у погледу редовније уплате.

У вези са утицајем на животну средину, обрађивач је навео да Приједлог нема утицаја на ову област.

У вези са утицајем на одрживи развој, обрађивач је навео да ће прописивање рокова измирења новчаних обавеза у пословним трансакцијама утицати на побољшање ликвидности пословних субјеката у Републици Српској и допринијети одрживом развоју.

Када је у питању спровођење прописа, обрађивач је навео да надзор над примјеном овог закона врши Министарство финансија. Пореска управа Републике Српске врши инспекцијски надзор код уговора између привредних субјеката, док инспекцијски надзор над примјеном одредаба овог закона код уговора између привредних субјеката и субјеката јавног права врши Министарство финансија путем буџетске инспекције.

У вези са утицајем на увођење, измјену и укидање формалности за грађане и пословни сектор, обрађивач је навео да Приједлогом нису предвиђене формалности за грађане и пословни сектор у Републици Српској.

Министарство за економске односе и регионалну сарадњу утврдило је да је обрађивач, приликом примјене скраћеног процеса процјене утицаја прописа, поступио у складу с методологијом прописаном у т. VI и VIII Одлуке о спровођењу процеса процјене утицаја прописа у поступку израде прописа.

VIII ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА И ЕКОНОМСКА ОПРАВДАНОСТ ДОНОШЕЊА ЗАКОНА

За спровођење овог закона нису потребна додатна средства.

Средства из буџета Републике Српске неопходна за спровођење овог закона (превасходно за проширење надлежности инспекцијског надзора) биће обезбијеђена прерасподјелом постојећих ресурса унутар Министарства финансија.